

[Finansministeren.]

højelse af skatteyderens eengangsskattepligtige formue med deraf følgende yderligere påligning af eengangsskat. Det må anses nødvendigt at sikre, at statskassens krav på yderligere eengangsskat i disse tilfælde ikke fortabes på grund af forældelse, og jeg har derfor — efter henstilling fra handelsministeriet og justitsministeriet — fundet det påkrævet at fremsætte forslag herom.

Når den yderligere forlængelse af forældelsesfristen foreslås fastsat til 3 år, skyldes det, at de værnemagersager m. v., som endnu verserer, samt de sager, som herudover eventuelt måtte blive genoptaget, ikke med sikkerhed kan forventes afsluttet indenfor et kortere tidsrum end 3 år.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til tingets hurtige og villige behandling.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte 3 lovforslag, der alle sigter mod at bekæmpe misbrug af euforiserende stoffer. Det drejer sig dels om et forslag til lov om ændring i lov om udøvelse af lægegerning, dels om et forslag til lov om ændring i lov om udøvelse af tandlægevirksomhed og endelig om et forslag til lov om euforiserende stoffer.

Forslagene bygger på en udvalgsbetænkning af 1953, der er omdelt til folketingets medlemmer. Forslagene er ledsaget af udførlige bemærkninger, og jeg vil derfor ikke gå nærmere ind på forslagernes detaljer, men nøjes med at fremsætte nogle almindelige bemærkninger.

Jeg skal først komme med nogle bemærkninger om den forholdsvis nye betegnelse „euforiserende stoffer“. Som det er nævnt i bemærkningerne til lægelovsforslaget, kan „euforiserende“ oversættes ved „rusgivende“; under betegnelsen sammenfattes en række stoffer, f. eks. morfin og morfinforbindelser, som personer kan blive forfaldne til i en sådan udstrekning, at det udsætter

deres sundhed og almindelige velfærd for fare. Tidligere hæftede man sig særlig ved disse stoffers *bedøvende* virkning og sammenfattede dem derfor under betegnelsen *narkotika*. I midten af 1930'erne fremkom imidlertid en gruppe nye stoffer, der gav anledning til ganske tilsvarende problemer; denne gruppe, der omfatter amfetamin, ferietabletter m. m., virker ikke bedøvende, men tværtimod stimulerende, og som følge heraf er man i dansk lægevidenskab gået over til at give alle disse stoffer den fælles betegnelse „euforiserende stoffer“.

Det er med lovforslagene ikke tilsigtet at tage stilling til spørgsmålet om misbrug af alkohol, idet problemerne her ligger på en helt anden måde.

Medens misbrug af euforiserende stoffer har frembudt alvorlige problemer forskellige andre steder i verden, har Danmark og en del andre europæiske lande tidligere været nogenlunde forskånet for dem. Når udvalget blev nedsat og de foreliggende lovforslag er fremkommet, er grunden den, at man imidlertid i løbet af de sidste ca. 10 år har mærket en stigning i eufomanierne her i landet. Blandt andet er der fremkommet en helt ny kategori af eufomane, nemlig kliker af omdrivere, f. eks. i Nyhavn her i byen, der er kommet ind på misbrugene alene i nydelseshensigt, og som bruger deres væsentligste tid til at skaffe sig, sjakre med og indtage stofferne. Klikkerne, hvis virksomhed er velkendt bl. a. fra nogle store kriminelle sager i de senere år, har i høj grad benyttet sig af, at der i øjeblikket er en forholdsvis let adgang til at skaffe sig lægerecepter på euforiserende stoffer, og de er systematisk gået fra læge til læge, men har også arbejdet meget med falske recepter og i mindre grad med stoffer, der er opnået ved tyverier. Eufomanien i disse kliker er i høj grad smitsom, og deres eksistens betyder utvivlsomt en alvorlig komplikation for det arbejde, der gøres med at resocialisere personer i socialt forfald i storbyen.

Antallet af eufomane i Danmark ligger